

Til lovforslag nr. L 9. Tillæggsbetænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 18. december 1991

Tillæggsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed (Udligningssystemet)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde. Udvalget har endvidere stillet et spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Et notat udarbejdet af Sundhedsministeriet om apoteksfilialerne i relation til det foreslåede nye udligningssystem er optrykt som bilag til denne tillæggsbetænkning.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et flertal inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) vil stemme imod lovforslaget, idet SF tager sundhedsministerens bekymring for de mindste apoteker alvorligt. På et spørgsmål har ministeren ikke kunnet give en garanti mod nedlæggelse af apoteker i tyndtbefolkede områder som følge af lovforslagets ændrede udligningssystem og formindskede mulighed for ekstraordinære tilskud.

Hanne Andersen (S) Dorte Bennedsen (S) Martin Glerup (S) Anna-Marie Hansen (S)

Tove Lindbo Larsen (S) Torben Lund (S) nfm. Lone Møller (S) Birgitte Husmark (SF)

Lis Noer Holmberg (CD) Karen Højte Jensen (KF) Fischer (KF)

Mariann Fischer Boel (V) Anders Mølgaard (V) Jørgen Winther (V)

Køpke Christensen (FP) fmd. Elisabeth Arnold (RV) Inger Stilling Pedersen (KRF)

Sundhedsministeriet
Den 12. december 1991

Notat om apoteksfilialerne i relation til det foreslåede nye udligningssystem

Den nuværende udligningsordning stiller apoteker med filialer særlig gunstigt, specielt apoteker med store filialer. Den afgiftslempelse, der tilstås filialapoteker, overstiger i mange tilfælde de meromkostninger, der er forbundet med at drive en filial. Formålet med omlægningen af udligningsordningen er bl.a. at mindske denne fordel, idet der fremover ydes en filialgodtgørelse, der ud fra en estimeret gennemsnitsbetragtning dækker meromkostningerne ved drift af en apoteksfilial.

De stordriftsfordele, der er forbundet med store omsætninger, er baggrunden for den progressive omsætningsafgift. Disse stordriftsfordele slår ikke fuldt ud igennem, når omsætningen fordeles på apotek og filial og specielt på flere filialer.

Det er derfor for det første hensigten at indføre et loft over den samlede afgiftsbetaling, således at den samlede afgift ikke kan overstige 6 pct. af den samlede afgiftspligtige omsætning. Et sådant loft vil tilgodese store apoteker med store filialomsætninger.

Da den progressive afgiftsbetaling belaster apoteker med to filialer relativt hårdt, er det endvidere tanken at administrere lovforslagets § 50, stk. 5, således, at der ydes apoteker med to eller flere filialer en yderligere godtgørelse på 300.000 kr. for hver filial ud over den første, således at godtgørelsen for anden filial kommer op på i alt 700.000 kr. for hver af disse efterfølgende filialer. Herudover er der i medfør af lovforslagets § 50, stk. 5, mulighed for at tilstå filialapoteker, der rammes af utilsigtede skævheder, en særlig afgiftslempelse. Endelig kan der på linje med øvrige apoteker ydes filialapoteker, der befinder sig i en vanskelig situation, et ekstraordinært tilskud i medfør af apotekerlovens § 51.

For så vidt angår de af apoteker Tovborg Jensen, Hundige Apotek, fremførte bemærkninger i bl.a. skrivelserne til Sundhedsudvalget bemærkes:

De talstørrelser, som apoteker Tovborg Jensen har oplyst, er baseret på regnskabsoplysninger fra 22 af de i alt 37 apoteker med filialer. De 22 apoteker, der indgår i apoteker Tovborg Jensens undersøgelse, er ikke repræsentative.

Ifølge apoteker Tovborg Jensens beregninger vil de 22 apoteker med filialer opnå en gennemsnitsindtjening på knap 181.000 kr., mens de pågældende apotekers gennemsnitsindtjening faktisk udgjorde 436.000 kr. i 1990.

Efter lovforslagets udligningsordning vil samtlige 37 apoteker med filialer opnå en gennemsnitsindtjening på 287.000 kr. Dette overskud forhøjes til 332.000 kr. med indførelse af afgiftsloftet og forhøjelsen af godtgørelsen for filial nr. to. Det faktiske gennemsnitlige overskud i 1990 for apoteker med filialer udgjorde 399.700 kr. Det gennemsnitlige overskud i 1990 for alle apoteker under ét udgjorde 453.500 kr.

Det er imidlertid ikke formålstjenligt at sammenholde forholdene for apoteker med filialer og for apoteker under ét i et enkelt år. Gruppen af filialapoteker er forholdsvis lille og ekstraordinære dispositioner i et enkelt år inden for denne gruppe vil påvirke de samlede tal for gruppen stærkt. I 1990 gennemførte flere filialapoteker store ombygninger, som påvirker regnskabstallene. Enkelte apoteker med filialer er endvidere drevet mindre rationelt. Således havde et enkelt filialapotek et faktisk underskud på mere end 1 mio. kr., hvor en rationel drift burde have vist et pænt faktisk overskud.

Det er Sundhedsministeriets opfattelse, at apoteker med filialer har tilrettelagt driften under hensyntagen til den gunstige godtgørelse

for filialerne. Når denne fordel mindskes, må apoteksfilialerne indrette og tilpasse driften efter de ændrede forhold.